

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "דברי הימים ב" – פרק ה

א וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבַיִת יְהוָה וַיָּבֵא
שְׁלֹמֹה אֶת־קֹדְשֵׁי ׀ דָּוִד אָבִיו וְאֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב
וְאֶת־כָּל־הַכֶּלִים נָתַן בְּאֲצֵרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים: ב אֹז יִקְהִיל
שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂאֵי
הָאָבוֹת לְבָנָי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן: ג וַיִּקְהִלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּחֹג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי: ד וַיָּבֵאוּ כָל זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִם אֶת־הָאֲרוֹן: ה וַיַּעֲלוּ אֶת־הָאֲרוֹן
וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל הָעֵלֹי
אֶתְּם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִם: ו וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדַת יִשְׂרָאֵל
הַנוֹעְדִים עָלָיו לְפָנָי הָאֲרוֹן מִזְבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב: ז וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן

בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים
אֶל־תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים: ה וַיְהִיו הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁים כְּנַפִּים
עַל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּדִיו
מִלְמַעְלָה: ט וַיֵּאָרִיכוּ הַבְּדִים וַיֵּרְאוּ רָאשֵׁי הַבְּדִים מִן־הָאָרוֹן
עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי־שֵׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
י אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי הַלְּחוֹת אֲשֶׁר־נָתַן מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר
כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם: יא וַיְהִי בְּצֵאת
הַכְּהֹנִים מִן־הַקֹּדֶשׁ כִּי כָל־הַכְּהֹנִים הִנְמִצְאִים הִתְקַדְּשׁוּ אֵין
לְשִׁמּוֹר לְמַחְלָקוֹת: יב וְהַלְוִיִּם הַמְשֻׁרְרִים לְכֻלָּם לְאַסֶּף לְהִימָן
לְיִדִיתוֹן וְלִבְנֵיהֶם וְלֵאחֵיהֶם מְלַבָּשִׁים בּוּץ בְּמִצְלָתַיִם וּבְנִבְלִים
וּכְנָרוֹת עֹמְדִים מְזֻרָח לְמִזְבֵּחַ וְעַמֶּהֶם כְּהֹנִים לְמֵאָה וְעֶשְׂרִים
מִחֻצְרִים מִחֻצְרִים בְּחֻצְרוֹת: יג וַיְהִי כֹּאֶחָד לְמִחֻצְרִים
לְמִחֻצְרִים וְלְמְשֻׁרְרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶחָד לְהִלֵּל וּלְהַדוֹת
לַיהוָה וּכְהָרִים קוֹל בְּחֻצְרוֹת וּבְמִצְלָתַיִם וּבְכִלֵי הַשִּׁיר
וּבְהִלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עֲנַן בַּיִת
יְהוָה: יד וְלֹא־יָכְלוּ הַכְּהֹנִים לַעֲמוֹד לְשָׂרֵת מִפְּנֵי הָעֲנַן
כִּי־מָלֵא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בַּיִת הָאֱלֹהִים:

ספר "דברי הימים ב" – פרק ו

א אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: ב ואני בניתי
בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: ג ויסב המלך את פניו
ויברך את כל־קהל ישראל וכל־קהל ישראל עומד:
ד ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד
אבי ובידיו מלא לאמר: ה מן־היום אשר הוצאתי את־עמי
מארץ מצרים לא־בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם ולא־בחרתי באיש להיות נגיד
על־עמי ישראל: ו ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר
בדויד להיות על־עמי ישראל: ז ויהי עם־לבב דויד אבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ח ויאמר יהוה
אל־דויד אבי יען אשר היה עם־לבבך לבנות בית לשמי
הטיבות פי היה עם־לבבך: ט רק אתה לא תבנה הבית פי
בנך היוצא מחלצריך הוא־יבנה הבית לשמי: י ויקם יהוה
את־דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב ו
על־כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל: יא ואשים שם את־הארון אשר־שם ברית

יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: יב וַיַּעֲמֵד לְפָנַי מִזְבֵּחַ יְהוָה
 נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו: יג כִּי־עָשָׂה שְׁלֹמֹה כִּיֹּר
 נִחֲשֶׁת וַיִּתְּנֵהוּ בְּתוֹךְ הָעֶזְרָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכוֹ וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת
 רָחְבוֹ וְאִמּוֹת שְׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֵד עָלָיו וַיְבָרֶךְ עַל־בְּרַכְּיוֹ
 נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמַיְמָה: יד וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כְּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ שֹׁמֵר
 הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְעַבְדֶּיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לְבָבָם: טו אֲשֶׁר
 שָׁמַרְתָּ לְעַבְדֶּךָ דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ
 וּבִידֶךָ מִלֵּאת כִּיּוֹם הַזֶּה: טז וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שֹׁמֵר
 לְעַבְדֶּךָ דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ
 אִישׁ מִלְּפָנַי יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ
 אֶת־דִּרְכָם לִלְכֹת בְּתוֹרָתִי כַּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְפָנָי: יז וְעַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאֱמֹן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדֶּךָ לְדָוִד: יח כִּי
 הֵאֱמַנְם יֵשֵׁב אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עַל־הָאָרֶץ הַזֶּה שָׁמַיִם וּשְׁמַיִ
 הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּךָ אַף כִּי־הֵבִית הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי:
 יט וּפָנִית אֶל־תְּפִלַּת עַבְדֶּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי לְשִׁמְעַ
 אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדֶּךָ מִתְּפִלֵּל לְפָנֶיךָ: כ לְהִיּוֹת
 עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וּלְלַיְלָה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

אָמַרְתָּ לְשׁוֹם שְׁמֶךָ שָׁם לְשִׁמוּעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל
עַבְדֶּךָ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: כֹּא וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תַּחֲנוּנַי עַבְדֶּךָ וְעַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִשְׁמַע מִמָּקוֹם
שְׁבַתְךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסַלַּחְתָּ: כֵּב אִם־יַחֲטֵא אִישׁ
לְרַעְהוּ וּנְשֵׂא־בּוֹ אֱלֹהִים לְהַאֲלִתּוֹ וּבֵא אֱלֹהִים לְפָנַי מִזְבִּיחֶךָ
בַּבַּיִת הַזֶּה: כֶּג וְאַתָּה ו תִשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וְשִׁפְטִיתָ
אֶת־עַבְדֶּיךָ לְהָשִׁיב לְרָשָׁע לָתֵת דְּרָכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק
צְדִיק לָתֵת לוֹ כְּצַדִּיקְתּוֹ: כִּד וְאִם־יִנְגַּף עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְפָנַי
אוֹיֵב כִּי יַחֲטֹאוּ־לָךְ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ וְהַתְּפִלְלוּ וְהַתְּחַנְּנוּ
לְפָנֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה: כֶּה וְאַתָּה תִשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְסַלַּחְתָּ
לְחַטָּאת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְהִשִּׁיבוּתֶם אֶל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לָהֶם וְלֹא־בִתְיָהֶם: כִּו בְּהֶעָצַר הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כִּי
יַחֲטֹאוּ־לָךְ וְהַתְּפִלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת־שִׁמְךָ
מִחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן כִּי תַעֲנִם: כִּז וְאַתָּה ו תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסַלַּחְתָּ לְחַטָּאת עַבְדֶּיךָ וְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶל־הַדָּרֶךְ
הַטוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ־בָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל־אֲרָצְךָ אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לְעַמֶּךָ לְנַחֲלָה: כִּח רָעַב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ דְּבַר כִּי־יִהְיֶה שְׂדֵפוֹן
וְיִרְקוֹן אַרְבֶּה וְחָסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יִצַּר־לוֹ אוֹיְבָיו בָּאָרֶץ

שְׁעָרָיו כָּל־נִגְע וְכָל־מַחֲלָה: כט כָּל־תְּפִלָּה כָּל־תְּחִנָּה אֲשֶׁר
יְהִי לְכָל־הָאָדָם וְלִכְל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ אִישׁ נִגְעוּ
וּמִכְאֲבוּ וּפְרַשׁ כַּפָּיו אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: ל וְאֵתָה תִשְׁמַע
מִן־הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שַׁבְּתֶךָ וְסִלַּחַת וְנָתַתָּה לְאִישׁ כָּכָל־דְּרָכָיו
אֲשֶׁר תִּדְעַת אֶת־לִבּוֹ כִּי־אֵתָה לְבַדְּךָ יִדְעַת אֶת־לִבּוֹ בְּנֵי
הָאָדָם: לא לְמַעַן יִירָאוּךָ לָלֶכֶת בְּדַרְכֶיךָ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם
חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתִּינוּ: לב וְגַם
אֶל־הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבֵא וּמֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמַךְ הַגָּדוֹל וְיִדְּךָ הַחֲזָקָה וְזִרוּעֶךָ הַנְּטוּיָה וּבֵאוּ
וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: לג וְאֵתָה תִשְׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן
שַׁבְּתֶךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי לְמַעַן יִדְעוּ
כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת־שְׁמֶךָ וְלִירְאָה אֶתְךָ כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
וְלִדְעַת כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי:
לד כִּי־יֵצֵא עַמֶּךָ לְמַלְחָמָה עַל־אֵיבָיו בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵם
וְהִתְפַּלְּלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בַּחֲרָתָ בָּהּ וְהַבַּיִת
אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ: לה וְשָׁמַעַתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־תְּפִלָּתָם
וְאֵת־תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: לו כִּי יִחַטְּאוּ־לָךְ כִּי אֵין אָדָם
אֲשֶׁר לֹא־יִחַטָּא וְאַנְפָּתָ בָּם וְנָתַתָּם לְפָנַי אוֹיֵב וְשָׁבוּם

שׁוּבִיָּהֶם אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה אוֹ קְרוּבָה: לז וְהִשִּׁיבוּ אֶל־לִבָּם
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבוּ־שָׁם וְשָׁבוּ ׀ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלַיךָ בְּאֶרֶץ שְׁבִיִם
 לֵאמֹר חֲטֵאנוּ הֶעְוִינוּ וְרָשַׁעְנוּ: לח וְשָׁבוּ אֵלַיךָ בְּכָל־לֵבָם
 וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ שְׁבִיִם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְּלוּ דֶרֶךְ
 אֲרָצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאֲבוֹתָם וְהָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וּלְבֵית
 אֲשֶׁר־בָּנִיתִי לְשִׁמְךָ: לט וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שַׁבְּתֶךָ
 אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנֹּתֵיהֶם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסִלַּחְתָּ לְעַמְּךָ
 אֲשֶׁר חֲטֵאוּ־לְךָ: מ עֲתָה אֱלֹהֵי יְהוּדָא עֵינֶיךָ פְּתֹחוּ
 וְאֲזַנֶיךָ קִשְׁבוּ לְתַפִּלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה: מא וְעַתָּה קוּמָה יְהוָה
 אֱלֹהִים לְנוֹחֵךְ אֶתָּה וְאֲרוֹן עֲזֶךָ כְּהִנֵּיךָ יְהוָה אֱלֹהִים יִלְבְּשׁוּ
 תְּשׁוּעָה וְחֲסִידֶיךָ יִשְׁמְחוּ בְּטוֹב: מב יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־תֵּשֵׁב
 פְּנֵי מְשִׁיחֶיךָ זְכָרָה לְחֲסִדֵי דָוִד עַבְדְּךָ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל
 השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם
 לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד
 ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בעלותך פרק טו)